

[Ragnhild Andersen.]

med 4,1 pCt., men ude paa det rige Frederiksberg, hvor Vilkaarene for Rentemodtagere sandelig ikke er bedre end i København, hvad Priser eller andre Ting angaar, brugte man kun 2,3 pCt., og ude i det vel lige saa rige Gentofte udnyttede man kun Retten med 1,7 pCt., og ude i de mange Landkommuner — det ved jeg, at det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen ikke vil kunne lide at høre, men det er rigtigt — blev Huslejtilskuddet kun udnyttet med 1,5 pCt., altsaa mindre end $\frac{1}{3}$ af, hvad man havde Ret til at give de gamle i Huslejtilskud.

Der er i Forslaget en vigtig Ændring i Aftrapningen mellem Kommunerne. Købstæderne løftes mest op i Nærheden af Hovedstaden, dernæst rettes der lidt op paa Forholdet mellem Landkommunerne og de to andre Kommunegrupper, idet Forholdet ændres fra 100, 85 og 72 til 100, 88 og 74. Mit Parti er som bekendt Talsmand for, at Renten til Rentemodtagerne Landet over bliver mere fast og ensartet. Forslaget her bøder paa denne Uretfærdighed. Det er vel et Spørgsmaal, om den stadig store Forskel, der er i Rente og Tillæg i de tre Kommunegrupper, ikke er et svagt Punkt i Folkeforsikringsloven, og det er vel en af de Ting, som man maaske kan tale om i Udvalget, naar Forslaget kommer til Behandling.

Ved Revisionen i 1946 var vi ogsaa stærkt inde paa at give de enlige Kvinder over 55 Aar Mulighed for at faa Rente. Det er ikke med i Forslaget, men det er sagt af den ærede socialdemokratiske Ordfører, at man arbejder med det Spørgsmaal og er klar over, at man maa finde frem til en Mulighed for at komme de enlige Kvinder over 55, som har Vanskeligheder ved at komme ind i Erhvervene, til Hjælp.

En anden Ting er Lommepengene til Rentemodtagere paa Alderdomshjem, og herom fastsætter man i Forslaget, at disse Lommepege skal reguleres, ligesom Renten bliver det, og naar man gør det, vil jeg finde det rimeligt, om man samtidig fik rettet en lille Skævhed. Det vilde jeg ogsaa tro, man vil kunne tale om i Udvalget. Ægtepar paa Alderdomshjem er noget utilfredse med, at de ikke faar dobbelt saa meget i Lommepege, som enligt stillede faar, og gør gældende, at de i Realiteten har de dobbelte Udgifter, og at det er meget faa Ting, som

Ægteparrene har i fælles Udgift, naar de er anbragt paa Hjemmet. En saadan Ændring vil vel ikke medføre en stor Udgift, men vilde kunne fjerne et Irritationsmoment paa Alderdomshjemmene.

Hvad Invaliderne angaar, blev der i 1946 fremført forskellige berettigede Krav om Ændringer, f. Eks. om Ophævelse af Trediedelsbestemmelsen i § 38, og fra Invalidernes Side blev der ogsaa i høj Grad fremsat Ønske om en Kommission, hvori Invalidernes egne Organisationer fik en Repræsentant. Det er meget lidt, vi har hørt om denne Invalidekommission, og jeg maa indrømme, at jeg ikke har noget Indtryk af, at den eksisterer eller arbejder, og det til Trods for, at Invaliderne mødte op med en Række sagligt begrundede Ønsker om Ændringer i Folkeforsikringsloven, og til Trods for, at jeg tror, at samtlige Partier her i det høje Ting i 1946 var inde paa, at en Kommission maatte behandle disse Spørgsmaal. Jeg husker, at jeg advarede imod, at man begravede samtlige Uretfærdigheder i en saadan Kommission, og det vil ogsaa være bekendt, at vort Parti for ikke at begrave samtlige Uretfærdigheder stillede Forslag om Ophævelse af Trediedelsbestemmelsen. Nu skal dertil siges, at naar vi retter en Bebrejdelse mod denne Kommission, som tilsyneladende ikke er der, saa gælder denne Bebrejdelse ikke den højtærede Socialminister. Det er jo ikke ham, der har syltet Kommissionens Arbejde eller Udarbejdelsen af en Kommissionsbetænkning. Men det vil alligevel være af den største Interesse at faa at vide, om der sidder en saadan Kommission, hvad den har foretaget sig, og hvilke Erfaringer den har indhøstet, fordi Invaliderne nu har et berettiget Krav paa efter de halvandet Aar, der er gaaet, ogsaa at faa visse Forbedringer gennemført.

Jeg har allerede sagt, at min Gruppe med Tilfredshed hilser, at Rigsdagen straks ved sin Begyndelse tager fat paa at forbedre Kaarene for de gamle. Vi har bestræbt os for, at det skulde ske saa hurtigt som muligt, og jeg ser ogsaa i Lovforslagets Fremkomst et Resultat af de Ønsker og de Anstrebninger, der er udfoldet fra vort Partis Side.

Med disse Bemærkninger tilsiger jeg mit Partis Støtte og Medvirken til Forslagets videre Behandling og opfordrer som nævnt til, at ogsaa vort Partis Forslag